

### [Korsgaard.]

Og naar saa heroverfor den højtærede fungerende Finansminister siger, at det jo strengt taget kan være ligegyldigt, hvorledes det staar, for det vil jo nok af dem, der forstaar sig paa det, kunne forstaas, at saaledes er det i Virkeligheden, ja, saa maa jeg hertil sige, at det er jo i Sandhed en højst besynderlig Udtalelse af den fungerende Finansminister, der normalt er Handelsminister, og som saadan har det Hverv som Vogter af Aktieselskabslovgivningen at paa-se, at Regnskaber i det private Liv er rigtigt opstillet. Her, hvor det drejer sig om Staten, siger den højtærede Minister: Det er i Virkeligheden ganske ligegyldigt, om vi gør det paa den ene eller den anden Maade, for det er jo det samme, om det er der, eller er der ikke; om det staar paa Formuesiden eller staar paa Driftssiden, det er i Virkeligheden ligegyldigt. Ja, det er jo ogsaa en Maade at tage Sagen paa! Jeg ved ikke, om det ærede Medlem Hr. Krag, som jeg ser atter er kommet til Stede her, finder, at det er en fortrinlig Maade at gøre det paa; det kan jo være. Naar man kommer i et Selskab som det, det ærede Medlem Hr. Krag er kommet i, kan man jo altid vente sig et og andet i Retning af, at ens Synspunkter kan blive forandret.

Altsaa, jeg gentager — det er den sidste Bemærkning, jeg har at gøre til den højtærede fungerende Finansminister —, at i Virkeligheden har der ikke fra Ministerens Side været den fjerneste Indvending at gøre mod de kritiske Bemærkninger, jeg gjorde angaaende det økonomiske.

Endelig er der Spørgsmaalet, om der er Grund til at drøfte det økonomiske nu. Her er, som det jo er saa rimeligt, den højtærede Minister og det ærede Medlem Hr. Krag paa Linie, idet de siger, det er der egentlig ingen Grund til. Men det er jo besynderligt, saa hurtigt Erindringen kan forskyde sig, for aldrig saa snart havde det ærede Medlem Hr. Krag sagt, at der ingen Grund var til at drøfte det økonomiske, før han i ret lange Bemærkninger gik ind paa det økonomiske og i Virkeligheden som Medlem af det næsten tro Regeringsparti, hans Parti nu er, gjorde et Forsøg paa dels at udglatte, dels at tilrettelægge det saaledes, at der dog ikke skulde være alt for meget at sige Regeringen, som han jo paa ingen Maade tør gaa imod, paa. Angaaende det Spørgsmaal, om der i øvrigt er Grund til at drøfte det økonomiske nu, fremsatte jeg allerede i Gaar den Udtalelse, at paa et tidligere Tidspunkt har saavel Partiet Venstre som de Konservativt stærkt krævet, at vi fik en Opgørelse over,

hvordan vi laa økonomisk. Det samme specielle Krav blev stillet ved Skattelovforslagernes Behandling i Landstinget, og som Svar paa et Spørgsmaal i saa Henseende udtalte Regeringen, at med Tillægsbevillingslovforslaget vilde dette Svar blive givet. Tillægsbevillingslovforslagets Tal er følgelig Svaret, og derfor skulde man altsaa tro, at Venstre, hvis det ikke ogsaa paa dette Punkt har forandret Anskuelse, nu, hvor en Redegørelse foreligger, som den maa foreligge, som Tingene ligger i Øjeblikket, vilde benytte Lejligheden til at gaa ind paa denne Redegørelse og paapege, hvad der er rigtigt i den, hvad der er at kritisere i den, og hvor den maaske formelt i alt Fald giver en helt anden Fremstilling af Tingene end den, som virkelig skulde gives.

Men altsaa, alt taget i Betragtning, maa jeg gaa ud fra, at hvis Tingene udvikler sig, som de synes at ville, med i alt Fald meget stor Usikkerhed, maa man komme bort fra den Betragtning, at man ved Tillægsbevillingslovens første Behandling intet siger. Det er en urimelig Tilstand. Jeg var allerede Modstander af den i Fjor, hvis jeg ikke husker fejl, og jeg tror, at enhver ud fra saglige Betragtninger maa erkende, at netop en Situation som den nuværende giver en rimelig Baggrund for at drøfte Tingene økonomisk.

Derefter skal jeg vende mig mod det ærede Medlem Hr. Krag. Nu er det jo saare betegnende, at det ærede Medlem taler om Koleriskhed, svigtende Erindringsevne og meget andet, men saa ikke desto mindre, foranlediget af Bemærkninger fremsatte af et saa mindreværdigt Individ, ligegodt mener, at der er Grund til at ofre — skal vi sige fem Kvarter paa at fremsætte Udtalelser, som der jo ellers efter det ærede Medlems Mening slet ingen Grund vilde have været til at fremsætte. Det er besynderligt, at man ikke mindst ud fra en pædagogisk Betragtning, om jeg saa maa sige, virkelig kan se saaledes paa Tilværelsen, at ligegyldigt hvor taabeligt et Individ det er, der fremsætter en nok saa taabelig Paastand, skal jeg kloge Mand dog kunne bevise, at denne Paastand maa være taabelig, er taabelig. Hvis den var saa taabelig, var det jo en endnu større Taabelighed af det ærede Medlem Hr. Krag at anvende saa megen Tid paa at forklare, at det var en Taabelighed.

Jeg vil derfor henstille til det ærede Medlem at lade den Slags Bemærkninger — om Hysteri og hvad det nu ellers kunde være — fare. For naar det ærede Medlem ikke er mere sikker i sin Sag, end at han